

תת"ע 11206/05/16 - מדינת ישראל נגד דומיקאר בע"מ

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 11206-05-16 מדינת ישראל נ' דומיקאר בע"מ

לפני כבוד השופט דן סעדון	
המאשימה:	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמת:	דומיקאר בע"מ

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן עקב אי התייצבות הנאשמת לדין שהתקיים ביום 6.6.16.

1. הנאשמת היא חברת השכרת רכב. ביום 6.3.15 תועד רכבה של הנאשמת כשהוא אינו מציית לכאורה לרמזור אדום בכיוון נסיעתו ועובר בכך על תקנה 22 (א) לת"ת. ההזמנה לדין נשלחה לנאשמת לפי הכתובת רחוב המדע 8 רחובות. מעיון בתיק האלקטרוני לא עולה כי בוצעה מסירה כדין. להפך, אישור המסירה היחיד למען האמור שהוחזר לשולח הוחזר בציון "לא ידוע במען". כך או כך, בהתאם להצהרת התביעה כי הנאשמת זומנה כדין לדין ניתן נגדה פסק דין ביום 6.6.16.
2. בבקשה טוענת הנאשמת כי במועד הרלוונטי היה הרכב מושכר לצד ג' שהינו, על פי המסמכים שהוצגו, תייר צרפתי. בנסיבות אלה טוענת הנאשמת כי היה מקום להסב את הדוח על שמו את אותו תייר ולא לשפוט את הנאשמת ולהשית עליה קנס גבוה פי 4 מן הקנס שניתן היה להשית על אותו תייר. הנאשמת טוענת כי גילתה אודות פסק הדין רק לאחר שהוחל בהליכי גבייה נגדה. לטענתה, הכתובת אליה נשלחה ההזמנה (המדע 8 רחובות) שגויה וכתובתה היא רחוב השרון 1, קריית שדה התעופה.
3. התביעה מתנגדת לבקשה בשל שלושה טעמים: ראשית, קיומו של שיהוי בלתי מוצדק בן 4 שנים בהגשת הבקשה; שנית, מדובר בפסק דין חלוט; שלישית, מתן פסק הדין נעוץ במחדלי התנהלות מצד הנאשמת.

דין והכרעה

4. אין חולק כי בקשה לביטול פסק דין יש להגיש תוך 30 יום ממועד המצאת פסק הדין לנאשמת. עיון בתיק מעלה לכאורה כי פסק הדין מעולם לא הומצא כדין לנאשמת. משכך ובהיעדר אינדיקציה אחרת בעניין מועד ידיעתה של הנאשמת אודות פסק הדין, קשה לראות שיהיו בהתנהלות הנאשמת.

5. לגופו של עניין: פסק דין שניתן בהיעדר הנאשמת ניתן לביטול משני טעמים: קיום הסבר סביר לאי התייצבות הנאשמת וחשש לגרימת עיוות דין לנאשמת אם פסק הדין יישאר בעינו. שני טעמים אלה מתקיימים במקרה שלפני. מעיון בהיסטוריית ההמצאות בתיק עולה כי שום אישור מאישורי המסירה שנשלח לכתובת המדע 8 רחובות לא התקבל על ידי הנאשמת. להפך - אישור המסירה היחיד שחזר לשולח חזר בציון "לא ידוע במען". בהינתן שההזמנה לדיון שנשלחה לנאשמת נשלחה למען השונה ממענה הנכון ברור כי קיים טעם סביר לאי התייצבות הנאשמת לדיון. כמו כן, כיוון שאין חולק כי הנאשמת שהיא תאגיד לא נהגה ברכב ולא עברה את העבירה, הותרת פסק הדין בעינו בעניינה במקום הסבת הדו"ח ע"ש מי שעבר את העבירה, עשויה ליצור חשש לגרימת עיוות דין לנאשמת.

6. די בכל האמור כדי לבטל את פסק הדין וכך אני מורה. המזכירות תקבע את התיק למענה בפני מותב אחר בהתאם ליומנו ותזמן הצדדים.

ניתנה היום, י"א תמוז תשע"ט, 14 יולי 2019, בהעדר הצדדים.